

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Apparet Magdalenæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

EODEM DIE APPARET

429

MAGDALENÆ.

MARC. XVI.

IOAN. XX.

In cxiij. imaginem adnotati uncula.

cxiij.

139.

A. Magdalena stabat ad monumentum foris plorans.
B. Dum ergo fletet, vidit duos Angelos in albis sedentes in monumento, ab his audit, Mulier, quid ploras?

A. Annua dicit Angelos post suū ipsius tergū cupide prospicere. Itaque conuersa videt IESVM habitū hortulanū.

C. A quo audit, Mulier, quid ploras? &c.

A. Cum responderet illa rursum, Domine, si tu sustulisti eum:

D. A Christo nomine de more appellatur, Maria.

E. Responder, Rabboni; accidit ad pedes eius, vulnerata cor vno ipsius verbo, cupiens suo more completi.

D. IESVS se tangi vetat, ac docet quemadmodum antequam ascendat cum eo sit agendum.

F. Apostoli redeuntes sunt obuiam venientibus mulieribus.

G. Nondum milites surgunt.

MAR. XVI.

Surgens autem (IESVS) mane prima Sabbati, apparuit primo Marie Magdalene, de qua eiecerat septem demonia.

IOAN. XX.

* Dum ergo fletet, inclinavit se, & prope-
xit in monumentum:
& vidit duos Angelos
in albis sedentes,
vnu ad caput, & vnum
ad pedes, ubi positum
fuerat corpus IESV.
Dicunt ei illi; Mulier,
quid ploras? Dicit eis;
Quia tulerunt Domi-
num meum, & nescio
ubi posuerunt eum. Hec
cum dixisset, conuersa
est retrorsum, & vidit
IESVM stantem; &
nō sciebat quia IESVS
est. Dicit ei IESVS;
Mulier, quid ploras? quem queris? Illa existimans
quia hortulanus esset, dicit ei; Domine, si
tu sustulisti eum, dicit mihi ubi posuisti eum,
& ego eum tollam. Dicit ei IESVS; Maria.
Conuersa illa, dicit ei; Rabboni; quod dicitur
Magister. Dicit ei IESVS; Noli me tangere;
nondum enim ascendi ad Patrem meum. Vade
autem ad fratres meos, & dic eis; Ascendo ad
Patrem meum & Patrem vestrum, Deum meum
& Deum vestrum.

ADNO-

A. *Ugente Magdalena foris extra interius antrum, hoc est ante sepulchrum ipsum, existerunt Angeli duo veste candida in monumento ipsa sollicita, & impatiens desiderij, inclinat se, ac prospicit ad monumentum.*

B. *Videt autem duos Angelos, unum ad caput loci ubi fuerat positus Christus, alterum ad pedes. Excitatur mentis nostrae deuotio ubi locus caput habere & pedes dicitur; consecratus enim erat ille locus corporis Christi praesentia, & tactu sensum induerat ac referebat totius Christi corporis: itaque iam non tam saxum est, quam expressio quaedam corporis Christi sepulchri. Quid praeterea? Respiciunt & Angeli ad Mariam, eam blande compellant; Mulier, quid ploras? Respondet: Quia tulerunt Dominum meum, & nescio ubi posuerunt eum. Adeo erant praecoccupata omnium mentes cruciatuum Christi & mortis proximo conspectu & memoria, ut nisi Christus ipse praesens cerneretur, ne Angeli quidem afferre fidem possent resurrectioni: quae erat diuina providentia, ut firmissimum testimonium & auctoritas Dominicae resurrectionis firmiter constaret; prouidebatur enim illis titubationibus futura nostra fidei infirmitas. Cum Mariam Angeli interrogarent, stetit trans illam Christus, & in eum Angeli auidè oculos coniecerunt: quod animaduertens*

A. *Magdalena conuertit retrorsum caput, IESVM uidet habitu quidem hortulani (ita enim consuetum est depingi, ut esse apparebat Maria) nec eum agnoscit: praeuenit illam suauissimis verbis bonus & sanctus IESVS;*

C. *Mulier, quid ploras? quem quaris? Illa verò existimauit hortulanum (in horto enim erat sepulchrum) neque agnouit plane IESVM; sed ut ignotum praesentem tamen eum videbat, & eius verbis praeventa ignoranter, & animo interna suauitate delibuto atque commoto, respondit ut olitoris; respondet tamen, Domine; quod sensus interni erat, & ad Christum nescienter ferebatur;*

A. *Domine, si tu sustulisti eum, dicito mihi*

ubi posuisti eum, & ego eum tollā, hoc ad hortulanum. Noluit affligi amplius Magdalene desiderium IESVS;

D. *Aperit illi se. Maria, inquit. Quo verbo cum nihil videretur dicere, omnia non solum dixit, sed egit, quae desiderare potuit Magdalena; eo enim uno verbo se cordi Magdalene insinuauit dulcissime, & clarissime demonstrauit.*

E. *Sentit cor vulneratum Christi suauissimo iaculo Maria, conuertit non solum caput ut antea, sed se totam ad IESVM; appetit ad pedes, cogitat ut antea consueuerat illos deosculari, feruorem desiderij in amoris redundantiā commutat: uno tamen prius verbo uni Christi verbo respondet; Rabboni; quod dicitur Magister. Uno verbo uterque omnia loquitur: itaque illis duobus verbis habuerunt inter se suauissimum interius colloquium IESVS & Maria.*

D. *Respondet verò Christus ad ea quae non expresserat Magdalena, animo tamen concipiebat; Vis tu ad me accedere, me tangere, mecum ita agere ut antea solebas? At tota ratio mea vitae & conuersationis immutat a in melius est; non est vobiscum futura mea consuetudo & familiaritas terrena, sed caelestis: ad calum te oportet aspirare, quò non ita post multos dies ascendam. Hoc age quapropter tibi me reuelauit ad fratres meos Apostolos, nuntia illis quae vidisti, & quae à me audis: surrexi, non ut hic cum ipsis ut antea feci agam, sed è calo, quò propèro ascendere; eò animum intendat, hic resurrectionis tantum colligant argumenta. Quibus verbis quod emendauit in animo Magdalena, voluit esse emendatum in discipulorum & mulierum.*

F. *Fiunt obuiam mulieribus venientibus discedentes Apostoli*

G. *Adhuc iacent consternati milites; occupabatur enim locus ille Angelorum praesentia, & exerta Dei virtute, donec omnes mulieres discederent. Quod factum non est antequam iterum venirent aliae mulieres, & abirent rursus non reuersura.*

MEDI-

Pervenit interim Magdalena ad vestibulū sepulchri; discedentibus verò Apostolis, nec quicquam ex illis interrogat, nec audit de fide eorum: astat desiderio Domini sui, plorat; non sedet, sed stat moræ omnis impatiēs, quasi actuosè parata ad omnia, modò Christi corpus inueniat. Recedit dilectus Christo Ioannes, discedit primus Apostolorum Petrus, tu manes Magdalena: quid amplius quæris quàm illi? Meo desiderio satisfacere non possum, ferre non valeo mei amoris flammā erga Dominum meum, ferueo, ardeo, exstuo, nulli me comparo: scio maiorem esse meam indignitatem quàm vt cuiquam conferri possim, nedum primarijs Apostolis Petro & Ioanni. Heu vbi est Dominus meus? quānam abstulerunt illum? quōnam tulerūt? O si scirem qui mihi indicabit vbi repositus sit! Tanra erat Magdalene amoris vehementia, & eius desiderium, & impatientia, & afflictio, vt illa videantur etiam Angeli ferre nō potuisse, Christus noluerit longius progredi Magdalenam miseratus. At cur Petro & Ioāni paulò antea non apparuistis Angeli, nunc Magdalene apparetis? Illi nostro ministerio non egebant, quos absque ministerio voluit Dominus noster docere per se in spiritu; vt fidei resurrectionis suæ firmitudo diuinum omni ex parte principium haberet: vnde factum est vt mulieribus nostræ fierent apparitiones, tum etiam vt nostris reuelationibus non crederetur: quæ laus quidem non fuit nō credentium, fuit tamen plena mysterio diuina permissio & prouidentia. Sed quid dicunt Angeli Magdalene? quo pacto illam solantur? Mulier, quid ploras? Non dicunt resurrexisse Christū, quod iam à tribus Angelis audierat; non in monumento non esse, hoc etiā ipsa viderat: sed hæc cum non dicant, intelligunt tamē in illis tribus verbis. Quid cogitas mulier? vbi es? tuus amor te à te subducit, sed non debet ab amato: permitte te amori IESV, & ipsum inuenies non iam mortuū, sed viuētem in sæcula. Non redit tamen ad se Magdalena, nec cohibet luctum. Non possum, Angeli, cogere cor meum; Tulerūt Dominum: quānam tulerint, & quō tulerint, heu vtrumque nescio, nec quō insistam illū quætere, vel vbi reperire possim, scio. Age feruida Magdalena, iam appetit lux cordis tui & lætitia; nonne vides Angelos trans te prospicien-

tes attentissimè? eò cōuertere & tu oculos tuos; en dilectus tuus stat post parietem tuum. *Vide Cant. 2.* Vi-
deo ego, sed hortulanum, & audio. Sed attende, plura tibi loquitur quàm Angeli; Mulier, quid ploras? quem quæris? etiam si me existimes olitorem, tamen aliter & plura tibi loquor quàm Angeli: ego verus sum tui cordis & spiritus hortulanus; volo noxiam istā herbam quæ te angit, & amoris tui errorem extirpare. Non est iam quod lugeas, animaduerte esse præsentem quem quæris; quid tibi aliud vis? quem alium quæris? quæ te amorem tuum viuētem, non mortuum. Permovebant hæc interiùs Magdalenam; sed quā non superarent impetum desiderij, quasi vltimam illius vim expirans, Sentio, inquit, Domine plus moueri spiritum meum, quàm ab Angelis; confidentiùs igitur expeto quod fui ab Angelis petitura nisi tu interuenisses; si tu eū sustulisti, obsecro te dic vbi posueris, & ego illum tollam, & corpus Domini mei honore prosequar, iuxta animi mei amorem, & dolorem, & desiderium. At nec vnguentum habes, nec qui te iuuat, nec vbi reponas scis: vide quid pollicearis sola. Verè amor cæcus esse solet: en illastro tuum in me amorem, & omnem ab eo & cæcitatem & errorem abigo. Maria, ecce innouo spiritum & amorem rectum in visceribus tuis, vulnero cor tuum vno intuitu oculorum meorum: nunc iam es non Amara, id est plena amaritudine, sed Maria Deum oculis tuis conspiciens. Ego sum Deus & Dominus tuus, ego resurrectio tua & vita; surrexi à mortuis gloriosissimè, & vivo in æternum potentissimè: hæc erant in verbo, Maria. Quid Maria? Rabboni. Illustrasti faciem tuam super famulam tuam Magister mi bone IESV, verè vulnerasti cor meū sponse celestis: agnosco resurrectionem tuam & vitam, & eandem sentio in me de tuo singulari beneficio diuinitus operantes: hæc enim rursus erant in Rabboni. Quid præterea cogitas o felix Maria? Appeto ad pedes dilecti mei, illos non iam rigatura lachrymis & vinctura, sed grato corde & humili adoratura. In hoc erat Magdalene feruor; verum prohibuit IESVS, & cum singulari quidē priuilegio id fecit, nam illius caput tetigit. Habes fructum, inquit, tui desiderij Magdalena, sensisti diuinitatem attractus digiti Dei; non in tuo capite tantum, sed interiùs in corde. Contre-

Contremuerunt viscera spiritus tui, ibi dilectum tuum adorasti, sed simul audisti in spiritu tuo docerem te Magistrum tuum dulcissimè. Ne existimes me inter vos esse versaturum in terris, vel regnaturum: regnabo quidem in orbe terrarum, sed è caelo; quò scias me post aliquot dies cum summo triumpho ascensurum, ut sedeam ad dexteram Patris mei omnipotentis, à quo accepi omnem potestatem & in caelo & in terra. Eò faciam vos etiam in terra viuentes è terra ascendere, & confedere mecum in caelestibus in spiritu fidei, spei, & charitatis sapientia; quò etiam postea venietis in anima primum, deinde in anima simul & corpore, & regnabitis mecum in aeternum. Quocirca nihil est quòd nunc me tangas, vel ita mecum agas ut solebas, sed altiore quadà deuotione & spiritu; nondum enim ascendi ad Patrem: sed ita mecum agendum vobis est, atque si iam ascendissem, non quasi in terris intra vos regnarem. Et hæc volo te renunciare fratribus meis Apostolis & discipulis, & sanctæ meæ Ecclesiæ; eos non spectare tantum debere ad humanitatem meam, iuxta quam inferior sum Patre, & vester sum frater, vestraque naturæ particeps: ille enim meus est Deus & vester, meus Pater & vester; sed ad meam personam leuate spiritum, & verbi mei diuinitatem, quæ vnâ cum Patre meo est. Ille me genuit in æternitate consubstantiali & coæternum sibi filiū, per quem sibi vos in filios adoptauit; itaque Patris mei filij estis, & mei fratres, sed per meam humanitatis mysterium; vnde simul & Deus meus est, qui sum vobiscū in humanitate eiusdem substantiæ. Euge felicissima Magdalena, quanta fuit exultatio animi tui & spiritus in his Christi verbis, quanta suauitas cordis tui, quanta iubilatio, quanta lux mentis tuæ & splendor! Tu igitur prima es inter quærentes & ambigentes cui reuelat Christus, non per Angelos, non per signa alia, sed per se tandem; non tantum per suam præsentiam & vocem, sed per Spiritus sui numen æternum, admirabilem & gloriosam suam resurrectionem. Credebant quidem Petrus & Ioannes, sed Christum non viderant suscitatum; tu ante eos vidisti, tu secundum eius sanctam Matrem IESVM vidisti. O vim amoris incredibilem! ergo tuus in Christum acerrimus & constans

amor, etsi imperfectus, Christi tamen amor, fecit ut tibi primæ post Matrem appareret resurgens è mortuis Deus. Quid non poterit perfectus amor? quid non apud Christi bonitatem consequatur? Venite peccatores, audite, attendite. Aduertamus animum nostrum peccatores omnes ad hæc mysteria, ad hæc magni IESV excellentia beneficia. En formam nobilem, quæ fuit in ciuitate peccatrix, huic tamen non solum dedit Deus ut pedes IESV lachrymis rigaret, tergeret capillis, oscularetur, & Christum diligeret multum, & cui multa ille peccata dimitteret, non solum ut rursus & pedes & caput pretioso vnguento vngeret, & esset eius sepulcræ prophetissa; sed ut amoris igne succensa audiret & diligentius Christum sepulcrum quæreretur, & recedentibus è sepulchro primariis Apostolis, ipsa non abscederet, ut primæ (quod fuit Christi eximium erga illam amoris indicium) appareret ante omnes qui erant de eius morte & sepultura anxij. Verissimè venit Christus, & mortuus est, & resurrexit ut peccatores saluos faceret: & quidem cuius remittit peccata, illius peccatorum amplius non solum non recordatur, sed ipsum donis munerat amplissimis. Verum impudentiā esse agnoscite singulare, si similia dona à Christo expectemus, nisi Christum similiter amemus atque Magdalena. Oportet non desides esse nos, non repide Deo seruire, & Christi resurrectionem & alia mysteria celebrare negligenter: adiua tu nos feruoris diuini exemplum egregium Magdalena. Iuui, & iuuabo; id enim vult Magister meus IESVS: sed vos quum sciatis destitui corda vestra, & indigere sapientia, postulate corde, verbo, opere illam à Deo, qui dat omnibus simpliciter atque affluenter, & non improperat, vel eorum quibus dat indignitatem considerat: postulate autem nihil in fide vel promissionis, vel omnipotentia, vel voluntatis Dei hæsitantes, & dabitur vobis Christi diuina sapientia, quæ faciet ut diuina mysteria non solum per fidem, spem, & charitatem diuinas virtutes concipiat, sed per dona etiam Spiritus sancti, & fructus, & beatitudines percipiat, & fructuose gustetis & videatis quam suauis est Dominus omnibus inuocantibus eum in veritate. Amen. Ita fiat, sanctissima Magdalena.

EODEM